

Sygn. akt II AKa 53/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2016r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Paweł Rysiński (spr.)

Sędziowie: SA – Marek Czecharowski

SA – Ewa Jethon

Protokolant: – st. sekr. sąd. Marzena Brzozowska

przy udziale Prokuratora Anny Adamiak

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2016 r.

sprawy D. S. urodz. (...) w B.

s. F.

oskarżonego o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 19 października 2015 r. sygn. akt XVIII K 175/15

zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że obniża ilość stawek dziennych wymierzonej kary grzywny do 270 (dwustu siedemdziesięciu);

w pozostałej zaskarżonej części utrzymuje wyrok w mocy;

zasądza od D. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe należne w sprawie, w tym kwotę 460 (czterystu sześćdziesięciu) zł z tytułu poniesionych wydatków oraz kwotę 3.000 (trzech tysięcy) zł z tytułu opłaty; pozostałymi poniesionymi wydatkami w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

D. S. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 października 2015 r. skazany został za dokonanie w 2007 r. wewnątrzspółnotowej dostawy z(...) do P. blisko 30 kg marihuany za co z mocy art. 55 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności – przy zastosowaniu art. 60 a k.k. jako, że Sąd uwzględnił wniosek obrony o wydanie wyroku w trybie art. 387 k.p.k. Sąd wymierzył nadto oskarżonemu karę grzywny, orzekł przepadek korzyści majątkowych i nawiązkę (wyrok k. 108 – 9 akt).

Wyrok zaskarżył apelacją na korzyść oskarżonego jego **obrońca** (tożsamej treści pismo złożył osobiście oskarżony).

Zarzucił orzeczeniu w części dotyczącej kary pozbawienia wolności obrazę przepisów art. 53 § 1 i 2 k.k. przez jego niewłaściwe zastosowanie i wymierzenie oskarżonemu kary bez nadzwyczajnego jej złagodzenia w postaci

warunkowego zawieszenia wykonania kary, a nadto jej rażącą niewspółmierność przez brak orzeczenia o warunkowym zawieszeniu jej wykonania.

Tak sformułowana apelacja okazała się oczywiście niezasadna.

Po pierwsze wyrok w sprawie niniejszej zapadł w trybie art. 387 k.p.k., a wymiar kar w wysokości orzeczonej (i środków karnych) zaproponował sam oskarżony, na co przystał prokurator i Sąd.

Po drugie przepisy art. 53 k.k. określające zasady wymiaru kary nie odnoszą się, bezpośrednio, wprost do podstaw stosowania warunkowego zawieszenia wykonania kary z art. 69 § 1 k.k. Skoro Sąd uznał, że cele kar zostaną osiągnięte przez orzeczenie kary w wymiarze dwóch lat bezwzględnego pozbawienia wolności (k. 21 uzasadnienia wyroku), to jest oczywistym, że cele te nie zostaną osiągnięte w przypadku warunkowego zawieszenia wykonania tej kary. Pogląd ten Sąd Apelacyjny w pełni podziela.

Oczywiście bezzasadny jest zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Oskarżony został skazany za zbrodnię popełnioną wspólnie z innymi osobami, w warunkach art. 12 k.k., z popełnienia której uczynił sobie stałe źródło dochodu. Co więcej ilość przywiezionej do P. marihuany to blisko 30 kg, co daje kilkadziesiąt tysięcy porcji narkotyku. Minimalna kara za to przestępstwo to 3 lata pozbawienia wolności. W tym stanie rzeczy orzeczenie kary poniżej ustawowego minimum, samo w sobie, wyklucza uznanie, że kara taka jest rażąco surowa, a więc niesprawiedliwa.

Przeciwnie, to warunkowe zawieszenie jej wykonania czyniłoby ją niewspółmierną do stopnia winy, społecznej szkodliwości i ciężaru przestępstwa. Sprawiłoby, że kara nie byłaby w stanie osiągnąć celów prewencyjnych tak wobec oskarżonego, jak i w zakresie oddziaływania społecznego.

Z tych względów Sąd uznał zarzuty apelacji za bezzasadne, nie mogące prowadzić do korekty orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Z urzędu natomiast proporcjonalnie obniżył Sąd ilość stawek dziennych grzywny do 270, jako, że w chwili popełnienia czynu ich maksymalna wysokość wynosiła 360, czego nie dostrzegł Sąd pierwszej instancji.

Z tych wszystkich przyczyn orzeczono jak w wyroku.